Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 8 Улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францішканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ: въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провінціи

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 116. Пятниця 24 Мая (5 Червня) 1891. **Рôкъ I.**

Турецкѣ порядки.

Въ сензаційныхъ американьскихъ повѣстяхъ можна иногдѣ читати, що кровожадный начальникъ индіяньского племени якійсь „Чінґахґукъ", „Орлиный кôготь", або „Мышачій хвôстъ", чи якъ тамъ небудь инакше тѣ червонокожѣ героѣ называють ся, напавъ зъ ватагою кôлькадесяти Индіянъ на поѣздъ зелѣзницѣ, перевозячій ненавистныхъ єму бѣлыхъ людей розлогими степами пôвнôчнои Америки и власноручно скальпувавъ, значить ся, живцемъ обрѣзавъ машиністѣ поѣзду и кôлькомъ другимъ подорожнымъ шкôру на головѣ и разомъ зъ волосємъ здеръ имъ єи зъ головы на знакъ своєи побѣды и тріюмфу надъ бѣлыми, що забрали єму найкрасшу землю по єго дѣдахъ и прадѣдахъ а єго самого и єго племя змусили жити въ степахъ и непроходимыхъ пралѣсахъ.

Такъ бувало давнѣйше въ Америцѣ; нинѣ тамъ вже о тôмъ не чувати. За то, здаєсь, вôджили тѣ Индіяне въ европейской Туреччинѣ, бо на зовсѣмъ такій нападъ индіяньскій подобає нападъ розбишаковъ на поѣздъ зелѣзничій коло Черкескеи, досыть великого мѣста, що лежить вôдъ турецкои столицѣ, вôдъ славного Царгорода, лишь на 129 кільометровъ, мало що бôльше якъ 17 миль, далеко. Нападъ сей на зелѣзницю єсть одинокій въ своѣмъ родѣ и вôнъ дуже характеризує вôдносины и порядки въ Туреччинѣ, тому и вартъ того, щобы про него близше розказати. Рѣчь малась такъ:

Вôдъ коли Болгарія побудовала зелѣзницю зъ Царибродну черезъ Софію до Базарджику въ Румеліи и тымъ способомъ настало сполученє Константинополя шляхомъ зелѣзницѣ, що веде черезъ Адріянополь, Софію, Бѣлградъ до Будапешту и Вѣдня зъ цѣлою заходною Европою, почали тутъ курсувати поѣзды такъ званѣ експресовѣ и конвенційнѣ, котрѣ перевозять иногдѣ дуже богато людей маючихъ, котрымъ наскучило дома а котрыхъ стати на то, щобы оглянути трохи свѣта та поѣхати н. пр. до столицѣ турецкого султана. Такъ званый експресовый поѣздъ належить до товариства, котре доставляє зелѣзницямъ и удержує на нихъ возы до спаня, а поѣздъ конвенційный то єсть звычайный поѣздъ поспѣшный, котрый на пôдставѣ умовы зъ 1888 р. межи зарядами зелѣзниць турецкихъ, болгарскихъ, сербскихъ и австро-угорскихъ (зелѣзниць державныхъ) належить до спôльного розкладу руху и удержує безпосередну звязь межи Константинополемъ а Вѣднемъ. Той поѣздъ курсує що дня и вôдходить зъ Вѣдня о 8 год. 18 мін. вечеромъ.

Ще дня 18 мая, выбрало ся було зъ Берлина цѣле товариство, зложене зъ 14 осôбъ, самыхъ богатыхъ людей зъ пôвнôчнои Нѣмеччины въ подорожь на Вехôдъ. А що въ Берлинѣ єсть предприємець Штанґъ, котрый устроює такѣ спôльнѣ прогульки въ далекѣ стороны, то товариство се удалось до него, и вôнъ давъ имъ провôдника Ґерляха, котрый вже неразъ ѣздивъ зъ такими товариствами прогульковыми до Константинополя и дальше. Товариство то поѣхало було черезъ Букарештъ, Джурджево, Рущукъ и Варну, а вôдтакъ Чорнымъ моремъ до Константинополя, де задержалось кôлька днѣвъ и зъ вôдсы робило прогульки въ рôзнѣ стороны турецкои столицѣ. Въ послѣднихъ дняхъ свого побуту въ Константинополи куповало товариство богато рѣчей на базарахъ, а головно дорогѣ рѣчи шовковѣ, турецкѣ вышиваня и всѣляку всячину, котрои въ Европѣ не видати, та тымъ мабуть звернуло на себе увагу спôльниковъ турецкихъ розбишаковъ, котрѣ очевидно мусѣли заразъ дати знати своимъ товаришамъ на провінціи.

Минувшои недѣлѣ вертало то товариство конвенційнымъ поѣздомъ домôвъ и межи стаціями Сінеклі и Черкескеи напали на поѣздъ розбишаки въ сили 30 люда. Стація Черкескеи, єсть бôльше вже мѣсто, що має звышь 8.000 жителѣвъ, переважно Грекôвъ и Черкесôвъ, зайшовшихъ зъ Россіи. Недалеко сего мѣста, лежить менша стація Сінеклі, а коло неи пôднимають ся досыть высокѣ горбы, порослѣ лѣсомъ и густыми корчами, та повнѣ печеръ и розколинъ, придатныхъ якъ разъ дуже добре на крыѣвку для розбишакôвъ. Коли отже поѣздъ конвенційный мавъ переходити въ ночи зъ недѣлѣ на понедѣлокъ попри стацію Сінеклі, въ котрôй не задержує ся, до Черкескеи, вырвали розбишаки шины на шляху, щобы тымъ способомъ поѣздъ вывернути, а щобы ихъ нѣхто не зрадивъ, звязали будника на поли и всѣхъ людей, що пôдъ ту пору туды переходили. Якъ разъ о пôвночи, коли цѣле товариство спало, выѣхавъ поѣздъ поза Сінеклі, и тутъ выкотивъ ся зъ шинъ. Зробилось страшне замѣшанє. Кôлька возôвъ поломило ся, але зъ людей на щастє нѣхто не покалѣчивъ ся, лишь одного зъ нихъ ранено тяжко кулею. Тогды кинулись розбишаки на людей и обрабували всѣхъ, а вôдтакъ ще взяли пятьохъ зъ нихъ зъ собою, щобы зажадати вôдъ нихъ значного окупу. Зъ цѣлого поѣзду остались въ ихъ рукахъ отсѣ люде: Ґриґеръ, торговельникъ вина зъ Берлина, (жѣнку єго лишили на свободѣ), Кельчъ и Мокель властителѣ бôльшихъ посѣлостей зъ Нѣмеччины, Кіякъ, старшій кухаръ анґлійскои амбасады въ Константинополи, родомъ зъ Вѣдня, нежонатый, и кондукторъ Фрайдінґеръ. Всѣхъ повели они зъ собою въ лѣсы и дебры, а купцеви Израилеви зъ Берлина, приказали, щобы вôнъ постаравъ ся о выкупъ за зловленыхъ въ сумѣ

УЛЯНА.

Полѣска повѣсть.

Й. И. Крашевского.

(Дальше).

Войшовши въ село, та пôдôйшовши до хаты, Тадей пристанувъ и застыдавъ ся самого себе.

— Навѣженый! заревѣвъ до него той другій *я*, що нѣколи нѣчого не робить, а неустанно смѣє ся зô всѣхъ людскихъ вчинкôвъ.— За чимъ идешь? що думаєшь?

А покôрне на виду въ наслѣдокъ чину друге *я*, говорило:

— Єи, певно й нема дома, она въ поли.— И знову глумливець лепетѣвъ на ухо:

— А якъ она дома, а ты до неи зайдешь, всѣ будуть о тôмъ знати. Чоловѣкъ буде єи бити, хочь бы не було й за що. А тобѣ? будежь тобѣ зъ тымъ лѣпше, свобôднѣйше, вôдраднѣйше? Поможе се тобѣ?

— Зайдемъ напити ся воды — сказавъ другій *я* зъ тиха. — Щожь въ тôмъ направду злого? Дуже навѣть хоче ся пити — такъ душно!

Стоявъ вже при низькихъ дверохъ хаты, рушивъ скоблемъ — войшовъ.

А глумливець засмѣявъ ся голосомъ сича й закликавъ:

— О! красно! прекрасно! знаменито!

Уляна — була дома, стояла въ сѣняхъ занята чимось коло дробу; — замѣтивши пана, спаленѣла, поблѣдла и остовпѣла зъ зачудованя та переляку.

Бо треба знати, що Тадѣй не ходивъ нѣколи по селу, не бувавъ нѣколи въ хатахъ. Бѣдна молодиця поняла всьо, затремтѣла и ждала мовчки, що скаже.

— Дайте минѣ воды, Уляно, сказавъ тихо Тадѣй, переступаючи порôгъ.

Гончариха поскочила до вѣдра, до першои хаты, и вся ще почервонѣла, тремтяча, вынесла кубокъ зъ водою. Тадѣй пивъ, а дививъ ся, але пивъ поволи, а дививъ ся неустанно. Уляна заслонювала ся, втираючи лице въ запаску и не знала, що почати. Двораки такъ призвычаили єи до грубыхъ зальотôвъ, вôдъ котрыхъ треба було боронитись кулакомъ, якъ вôдъ вовка, що она въ кôнци видячи холодне на око лице пана, єго недвижну поставу, починала сумнѣвати ся объ тôмъ, що єй передше наплыло на думку.

— Щожь порабляєте ту самѣ?—спытавъ по хвили.

— А щожь? звычайно дома знайде ся робота.

— Всѣ въ поли?

То пытанє зновъ налякало жѣнку, она мовчала, але якъ бы у вôдповѣдь дали ся чути зъ улицѣ дитинячѣ голосы.

— Може ты менѣ не рада въ хатѣ?

— О! ще й якъ, вôдповѣла зъ примусомъ и холодно, втираючи зновъ лице въ запаску, але хата вбога.

— Богата, коли ты въ нѣй хазяйкою, гарна моя Уляно, сказавъ змѣшаный Тадѣй, не знаючи гараздъ, що мовить.

— Хибажь се богацтво! вôдповѣла гончариха зôтхаючи.

— Всѣ люблять.

— Тымъ гôрше.

— Чому?

— Хибажь панъ не знають? якъ люблять люде, не любить чоловѣкъ, а якъ чоловѣкъ не любить, не ма дома згоды — лишь плачь та бѣда — гôрше голоду.

— А чоловѣкъ дуже тебе любить?

— Не скажу, мусить любити...

— Старый чи молодый? бо вы часомъ за молодшихъ вôдъ себе вôддаєтесь!

— О! мôй старый!

— Звычайно — я зъ убогои хаты, вôнъ богатырь.

200.000 франковъ и привѣзъ тй грошѣ до Кіркилисы, та зложивъ тамъ на означенôмъ мѣсци.

Тымъ закôнчивъ ся перший актъ небувалого въ Европѣ нападу на зелѣзницю въ такъ великихъ розмѣрахъ. Израилъ удавъ ся заразъ до нѣмецкои амбасады и справа поступила вôдтакъ на дорогу дипломатичну. Нѣмецкій амбасадоръ дôставъ заразъ приказъ зъ Берлина, щобы зложивъ жаданй грошѣ, але рôвночасно, щобы забезпечивъ зворотъ ихъ у турецкого правительства. Вôнъ такъ и зробивъ. Порта, рада не рада, обовязала ся заразъ грошѣ вôддати, а Израиль поѣхавъ зъ грôшми на назначене мѣсце, щобы ихъ вôддати розбишакамъ и увôльнити своихъ товаришѣвъ. Рôвночасно выслала Порта значный вôддѣлъ войска; щобы розбишакôвъ половити и покарати.

Що теперь дальше стане ся, не знати. Мабуть справа та не закôнчить ся такъ легко и борзо, бо въ справѣ самого выкупу интересована не лишь Нѣмеччина але и Австро-Угорщина, а вôдтакъ того рода порядки въ Туреччинѣ готовй спинити весь рухъ торговельный зъ Туреччиною, бо хтожь по такôмъ случаю зважить ся пускати ся до краю, де кождои хвилѣ може сподѣвати ся, що дôстане ся въ руки розбишакôвъ. Чи зможе правительство турецке завести лѣпшій ладъ у себе? О тôмъ можна сумнѣватись. Розбишацтво въ Туреччинѣ, котре тамъ прибирає чимъ разъ бôльшй розмѣры — въ Македонiи вздовжь болгарскои и сербскои границѣ, въ Альбанiи и на пôвночи Грецiи єсть оно на порядку дневнôмъ и чимсь вже зовсѣмъ звычайнымъ — єсть найлѣпшимъ доказомъ безсильности турецкои державы и знакомъ, що тамъ треба конче иншои руки, котрабы теперѣшнй порядки основно змѣнила.

Законъ о полiцiи огневôй для мѣстъ.

Соймъ краєвый поручивъ минувшого року Выдѣлови краєвому, щобы вôнъ на найблизшôй сесiи предложивъ проектъ закона о полiцiи огневôй для громадъ мѣскихъ и роздумавъ надъ справою установленя краєвого инспектора сторожей пожарныхъ порозумѣвшись напередъ зъ союзомъ сторожей охотничихъ.

Сего року внесла управляюча рада союза сторожей охотничихъ меморiялъ до Выдѣлу краєвого въ справѣ введеня въ житє закона о полiцiи огневôй зъ 10 лютого 1891 р. Отже Выдѣлъ краєвый, хотячи якъ для Сойму такъ и для постеповъ выконавчихъ до згаданого закона приготовити потрѣбный матерiялъ, постановивъ скликати анкету на день 6 с. м. о 5 год. по полудни.

До тои анкеты, котрои предсѣдателемъ буде членъ Выдѣлу краєвого дръ Савчакъ, запросивъ Выдѣлъ краєвый членôвъ рады управляючои союза сторожей охотничихъ: кн. Ад. Сапѣгу, Стан. Поляновского, дра Іос. Верещиньского, дра Альфр. Зґурского, Алекс. Петровского, Брунона Гриневича а дальше дра Людв. Цвиклицера зъ Добромиля, Вол. Мільна зъ Станiславова, Вас. Нагôрного, дра Костя Левицкого и Винк. Емiновича.

Анкетѣ предложить Выдѣлъ краєвый слѣдуючй питаня:

1) Якй вказôвки треба дати громадамъ до уложеня реґулямiнôвъ огневыхъ?

2) Якихъ треба жадати засадничихъ постановъ въ статутахъ охотничихъ сторожей пожарныхъ, наколи пôсля §. 22. закона мають уважати ся институцiями громадскими?

3) Яке мiнiмумъ приладôвъ пожарныхъ треба жадати вôдъ кождои громады пôдпадаючои законови зъ дня 10 лютого 1891 р.?

4) Якъ треба поступати супротивъ громадъ обовязаныхъ удержувати корпусы громадскихъ сторожей огневыхъ?

5) Якъ треба заохочувати громады до закладаня охотничихъ сторожей огневыхъ пôсля §. 19. закона въ мѣсцевостяхъ, де ихъ ще нема?

6) Якъ має ся выконувати надзôръ Выдѣлôвъ повѣтовыхъ надъ выконуванемъ згаданого закона и зъ якимъ кругомъ дѣланя потреба установити повѣтовыхъ инспекторôвъ пожарныхъ?

7) Въ якій способъ має выконувати Выдѣлъ краєвый начальный надзôръ надъ выконуванемъ закона зъ дня 10 лютого 1891 р. а въ подрôбности:

а) чи потреба установити при Выдѣлѣ краєвôмъ посады краєвого инспектора сторожей пожарныхъ, зъ якимъ кругомъ дѣланя и о якихъ квалiфiкацiяхъ?

б) чи потреба установити при Выдѣлѣ краєвôмъ орґанъ дорадчій для справъ огневыхъ въ краю, а именно, зъ якимъ кругомъ дѣланя и въ якій способъ має бути той орґанъ дорадчій утвореный?

8) На якихъ засадахъ має опирати ся законъ о полiцiи огневôй для громадъ сѣльскихъ?

Рада державна.

Въ комiсiи буджетовôй заявивъ мiнiстеръ фiнансôвъ на запытане въ справѣ роздѣлу континґенту горѣвки за три послѣднй роки, що той роздѣлъ ще не скôнченый але вôнъ предложить его въ дотычнôй комiсiи при нарадѣ надъ роздѣломъ континґенту. Що до реформы закона о карахъ за контрабанду, то сказавъ мiнiстеръ, що теперь, коли має ся переводити реформа загального права карного, трудно, щобы брати ся до реформы части того закона. Законъ въ справѣ реституцiи податку вôдъ пива потребує згоды зъ Угорщиною, а то неможливо, бо Угорщина обстає при своѣй новели о пивѣ, котру предложила на послѣднôй сесiи, а зъ австрiйскои стороны та новеля упала черезъ розвязанє Рады державнои и черезъ пропущенє въ нѣй клясифiкацiй посудинъ.

При титулѣ „вôддаванє горѣвки" обговорювавъ пос. Пiнiнскiй справу роздѣлу контiнґенту горѣвки и доказувавъ, що внесенє Спенса, щобы дотеперѣшный индивiдуальный роздѣлъ континґенту полишити на дальшй три роки, єсть шкôдливе. Черезъ законъ о континґентѣ потерпѣла Галичина взагалѣ а спецiяльно всхôдна Галичина дуже богато, длятого потреба, щобы континґентъ всхôдно-галицкихъ горалень постепенно пôдвысшати.

Комiсiя для реформы закона карного радила вчера надъ внесенемъ п. Жака о вôдшкодованю невинно засудженыхъ. Въ дискусiи забирали голосъ такожь пос. Пôдляшецкій и Быкъ. Перший зазначивъ, що треба робити рôзницю межи провинами приватными а публичными. Колибъ судья поблудивъ черезъ фальшивй зôзнаня свѣдкôвъ, то вôдшкодованя не треба тогды признавати. Бесѣдникъ высказавъ ся такожь противъ юрисдикцiи высшого суду въ сѣй справѣ.

Комiсiя леґiтiмацiйна ухвалила — якъ мы то вже коротко въ телеґрамѣ доносили — признати выбôръ пос. Верґотiнiого за неважный, бо до выборôвъ не допущено пѣлкомъ несправедливо многихъ выборцѣвъ. Пос. Телишевскій зъ двома другими членами сеи комiсiи домагали ся, щобы ся справа була въ въ такій способъ полагоджена.

На порядку дневнôмъ завтрѣшного засѣданя стоять отсй справы: 1. Справозданє комiсiи буджетовои о внесеню пос. Ґербста що до державныхъ мытъ. 2. Трете читанє закона о орґанiзацiи судôвъ въ розширенôмъ Вôдни. 3. Справозданя зъ петицiй. 4. Справозданє комiсiи леґiтiмацiйнои о выборахъ пословъ Роѣля и Шiра. 5. Продовженє порядку дневного зъ попередного засѣданя.

Переглядъ политичный.

Въ кругахъ парляментарныхъ ходить чутка, що комiсiя буджетова закôнчить въ суботу дня 6 с. м. свои нарады, а справозданє

— Якъ то! старый? хтожь тобѣ казавъ за него выйти?

— Бѣдна! сказавъ нишкомъ Тадѣй. — Така красна!

— Чи-жь то на довго! згôрдно шепнула молодиця.

У всѣхъ еи вôдповѣдяхъ бувъ якійсь смутокъ, що рôвно якъ неспокôй малювавъ ся въ еи голосѣ, въ поставѣ. Тадѣй державъ ще въ руцѣ кубокъ, не мовъ на оправданє свого довшого пробуваня въ хатѣ — выйти не посмѣвъ. Сила погляду тои жѣнки, погляду, що мавъ въ собѣ щось несказано принадного, погляду, що кращій бувъ вôдъ неи, та сила тримала его прикутого въ дверохъ.

— То не знаешь навѣть, чи тебе твôй чоловѣкъ любить? повторивъ Тадѣй.

Жѣнка подивила ся мовчала.

— Мабуть любить, вôдповѣла по хвили, бо дуже заздрôсный. Кôлько-жь то разôвъ выбивъ за те, що зô мною хто двôрскій пожартувавъ.

— Якъ то? выбивъ! кликнувъ зачудованый Тадѣй, посмѣвъ тебе вдарити?

— Щожь тутъ дивного? хибажь то я не его жѣнка?

— Правда! но щожь ты тому винна, що ты гарна и всѣ то бачутъ.

— Я въ тôмъ не винувата, але я за то покутую. О! тай силажь то разôвъ молила я Бога и Матѣнку Божу, щобы мене звôльнили вôдъ людскои напасти!

— То ты не рада якъ тебе хто полюбить?

— До чого, оно здало ся! Ще й чоловѣкъ бє за то! А найбы и не бивъ, що то въ нихъ за любовь!

За тымъ окликомъ, котрый она промовила зъ тиха дивнымъ якимсь голосомъ, зôтхаючи, панъ Тадѣй задрожавъ и звернувъ на ню очи.

— Якъ то? а якужь ты другу знаешь любовь?

— О! знаю, вôдповѣла жѣнка спускаючи очи — чула я о нѣй ще въ дворѣ, неразъ чула, якъ говорили тай бачила, якъ любили по паньски! О! то, то не такъ, якъ двораки и мы! Тамта паньска любовь, дуже якась красна, сумна трохи, а хочь сумна то мила. Тай кôнчить ся, кажуть, завсѣгды невесело. Такъ люде въ дворѣ повѣдали.

— Правда, правда, — то що иншого, не ваше, не хлопске, Уляно — вôдказавъ Тадѣй, але у васъ на селѣ, коли чоловѣкъ выбе, мати насварить, жѣнка заплаче, а хлопець упе ся— то й по всѣмъ. Тамъ на тôмъ не конець, за тымъ паньскимъ коханємъ иде хороба и смерть часто.

Жѣнка не сказала нѣчо, але скрываючи якесь чувство малююче ся на лици, чи може зôтхаючи вôдвернула ся до курокъ, а Тадѣй мусѣвъ выйти.

Вышовши почувъ, якъ его огортавъ соромъ, разомъ зô сонѣшнымъ блескомъ дня и свѣжимъ повѣтремъ. Нагадавъ собѣ зъ чимъ входивъ до хаты, а зъ чимъ выйшовъ зъ неи. А серце у него било ся, а лице горѣло — и все для одной простои жѣнки, для селянки! для гончарихи.

— И она — говоривъ самъ до себе — знає, що є якась друга любовь, що є якесь краще щастє, варте жертвы — що на тôмъ самôмъ свѣтѣ Божôмъ, на котрôмъ она проводить темнй години межи колыскою дитины, стодолою та хлѣвомъ, є друге житє чувства, житє серця, божевôльства, и щастя! Бѣдна Уляна, по щожь ѣй було заглядати до двора, и слухати казокъ — и вѣрити казкамъ. Не кращежь булобы для неи, остати щасливою, якъ другй зôпсутою, якъ еи посестры, нѣжь бѣдною та непорочною, якъ невелике число выбраныхъ мученикôвъ, якихъ мѣжь рôвными ѣй не знайти? Втѣшала бы ся теперь зъ якимъ дворакомъ, не дбаючи про чоловѣка, не вôдчуваючи тои туги за другимъ якимсь коханємъ; не булобы скучно въ хатѣ! Але то дитинность! дитинность! мрѣѣ, чудацтво! Хитра то дворка и мабуть нѣщо бôльше! ха! ха! И мене на хвилю пôдойшла.

(Дальше буде.)

ґенеральногo референта, пос. Бѣлиньского буде во вторoкъ дня 9 с. м. роздане въ палатѣ. Опoсля розпочне ся дебата буджетова въ повной палатѣ имовѣрно вже въ четверъ дня 9 с. м. и потягне ся мабуть ажь до 8 липня.

Въ Градци розпочало ся во вторoкъ друге вѣче стирiйскихъ католикoвъ. На вѣчу явили ся епископы зъ Градця, Марбурґа и Любляны, кн. Ліхтенштайнъ, кн. Віндішґрецъ и послы до Рады державнои и до сойму. Выбрано секцію для політики, для справъ соціяльныхъ и штуки церковнои. Предсѣдателемъ вѣча выбрано кн. Ліхтенштайна.

Пріѣхавшій до Вѣдня пасажиры поѣзду, на котрый напали були розбишаки пoдъ Черкескен, розповѣдають, що розбишаки убили одного Грека, якогось Андрія, одного спаніоля (жида испаньского), и ранили австрійского пoдданого Кіяка, котрі хотѣли боронити ся. Опoсля зревiдували всѣхъ пасажирoвъ и повoдбирали имъ годинники, грошѣ и другіи цѣнніи рѣчи. Розбoйники заявили, що колибъ за ними гонило войско, то они поубивають своихъ вязнѣвъ. Правительство турецке постановило на разѣ не казати войску гонити за розбoйниками.

Въ Берлиньскихъ кругахъ войсковыхъ завѣряють, що міністерство войны проєктуе збольшене пѣшои артилеріи. Дотычне предложене маe бути внесене на найблизшой сесіи парляменту.

Зъ Петербурга доносять, що жандармерія россійска маe бути незадовго значно збольшена. Будову зелѣзницѣ Бердичѣвъ-Житомиръ, котра вже въ слѣдуючoмъ роцѣ маe бути готова, вoддано бельґійской спoлцѣ.

Вѣсть о выкрытю якогось нового заговору въ Петербурзѣ, до котрого мало належати богато студентoвъ потверджуе ся. Въ сѣй справѣ доносять зъ Петербурга до *Polit. Corr.* такъ: Петербургска поліція зробила передъ кoлькома днями ревізію у богато особъ, котрыхъ мала въ пoдозрѣню о якусь тайну аґітацію, и знайшла у нихъ много компромитуючихъ паперoвъ и тайныхъ брошуръ. Дальше запримѣтили власти всѣлякіи ознаки якоись політичнои аґітаціи, особливо межи студентами высшихъ заведень науковыхъ по всѣхъ больших мѣстахъ, де суть университеты. Сконстатовано, що межи студентами головныхъ мѣстъ есть тайна звязь и власти суть переконаніи, що всѣ непокоѣ, якіи вже вoдъ довшого часу проявляли ся межи студентами въ рoзныхъ заведеняхъ науковыхъ, мали свою причину въ тoй тайной звязи. Въ наслѣдокъ того постановило міністерство зажадати вoдъ всѣхъ университетoвъ якъ найстрогійшого переведеня приписoвъ обовязуючихъ всѣ университеты и другіи заведеня науковіи. Зъ другои стороны стараe ся св. синодъ довести міністерство просвѣты до того, щобы оно постарало ся о розширене науки религіи и плеканe еи въ россійскихъ школахъ.

Новинки.

— **Именованя.** Директоръ державнои ґімназіи коломыйскои Емануилъ Волфъ именованый директоромъ II нѣмецкои ґімназіи у Львовѣ. — Краєва Рада школьна именувала Іос. Зьобру сталымъ учителемъ въ Гочвѣ; Іос. Пльондра сталымъ учителемъ въ Устрикахъ долѣшныхъ; Володислава Вана сталымъ учителемъ въ Полянѣ; молодшу учительку Ангелину Мѣженьску управителькою и сталою учителькою въ Ляшкахъ мурованихъ.

— **Мандатъ посольскій** зложивъ посолъ на Соймъ краєвый зъ куріи громадъ сѣльскихъ округа Хшанoвского п. Аполінарій Горватъ, а Маршалокъ краєвый повѣдомивъ о тoмъ Президію Намѣстництва и просивъ о розписане доповняючого выбору.

— **Справы особисти.** П. Едв. Єнджейовичъ, членъ Выдѣлу краєвого выѣхавъ на кoлька днѣвъ зo Львова на инспекцію дорoгъ краєвыхъ.

— **Испыты кваліфікаційни для учительокъ жѣночихъ** робoтъ въ школахъ народныхъ и выдѣловыхъ вoдбудуть ся дня 23 червня въ семінаріи учительской въ Станиславовѣ. Речинець подаватись до 16 червня. До поданя треба долучити: свѣдоцтво укoнченого 18-го року житя, свѣдоцтво здоровля, свѣдоцтво шкoльне, описанe житя та описанe дотеперѣшного занятя. Такса выносить 5 зр.

— **Бурмістромъ** въ Стрыю выбрано одноголосно п. Людвика Ґеттінґера бувшого войскового чоловѣка а его заступникомъ п. Алекс. Стояловского.

— **Дякoвскій испытъ въ Станиславовѣ.** Кандидаты дякoвского стану, бувшіи на курсѣ науки дякoвства при катедральнoй церквѣ у п. И. Полотнюка, пoддали ся дня 30 мая с. р. испытови кваліфікаційному передъ комісією Консисторскою и одержали свѣдоцтва здoбности: 1. Григорій Будзулъ зъ Рожнова, 2. Іоанъ Бурковскій зъ Сапогова (дякъ въ Тумирѣ), 3. Петро Бойчукъ зъ Сѣлця и 4. Николай Яремко зъ Соботова: а двохъ кандидатoвъ отримало поправку.

— **Варстатъ шевскій въ Угновѣ.** На однoмъ зъ послѣднихъ своихъ засѣдань затвердивъ Выдѣлъ краєвый приписы испытовіи для ново утвореного взoрцевого варстату шевского въ Угновѣ, а то въ наслѣдокъ надoсланя тамошною громадою деклярации, котрою она обвязує ся давати заведеню: льокаль, опалъ свѣтло та услугу або 100 зр. рoчно. Выдѣлъ краєвый именувавъ заразомъ Александра Целевича, учителя народного въ Угновѣ, котрый есть также вызволенымъ челядникомъ шевскимъ, управителемъ сеи школы. На закупно матеріялoвъ признавъ Выдѣлъ краєвый зъ фондoвъ промысловыхъ новому заведеню задатокъ въ высотѣ 500 зр., котрый маe звернути ся въ 5 лѣтахъ, почавши вoдъ 1 сѣчня 1892. Инспекторомъ варстату угнoвского именувавъ Выдѣлъ краєвый п. Навратіля.

— **Страшна туча** лютилась вчера у Вѣдни и нарoбила богато шкоды. Въ самoмъ мѣстѣ вдаривъ грoмъ 26 разoвъ и убивъ двое дѣтей, а богато людей пригломшивъ и покалѣчивъ. Большого нещастя не було.

— **Обручкове затьмѣнe мѣсяця** припадае въ суботу дня 6 сего мѣсяця. Повне то затьмѣнe буде можна видѣти лишь въ пoвнoчной Америцѣ и тамъ розпoчне ся оно передъ полуднемъ або пoсля вѣденьского часу о 3 год. 9 мінутъ пополудни. Кружокъ сонця зачне ся о тoмъ часѣ затемнювати. Въ годину и 48 мінутъ стане мѣсяць зовсѣмъ по серединѣ сонця такъ, що докола него буде видко лишь ясну обручку зъ сонця. То зъявище буде видко цѣлыхъ 48 мінутъ. За той часъ буде у насъ сонце ще зовсѣмъ чисте. О 5 годинѣ 45 мінутъ пoсля часу вѣденьского скoнчить ся осередкове затьмѣнe въ Америцѣ и тѣнь мѣсяця стане тогды скоро бѣчи ажъ до Европы и дoйде о 6 год. 11 мінутъ вечеромъ ажъ до Вѣдня и тутъ, коли небо на заходѣ буде зовсѣмъ чисте, буде можна видѣти, якъ правый бoкъ сонця стане затемнювати ся. Пoзнѣйше буде сонце чимъ разъ дальше затемнюватись и о 6 год. 52 мінутъ настане часткове затьмѣнe такъ, що три десятыхъ частей сонця будуть темніи. Сонце буде тогды такъ выглядати якъ колибъ було въ горѣ выкушене. Се часткове затьмѣнe буде можна видѣти и у насъ передъ самымъ заходомъ сонця.

— **Въ справѣ выкореня заразы легкихъ у худобы** у всѣхъ краяхъ австрійскихъ высказала ся найвысша рада санітарна у Вѣдни, що добре було бы выдати законъ, на пoдставѣ котрого можна бы убивати всяку худобу, дoткнену заразою легкихъ. Властителѣ убитои худобы мали бы пoсля сего закона одержувати вoдшкодованe въ державныхъ фондoвъ.

— **Въ Солуковѣ** коло Болехова ударивъ дня 26 мая грoмъ въ церковь. На щасте, скoнчилось все на ушкодженю внутрѣшного уряджения церкви та на опаленю иконостаса.

— **Бурштинъ.** Въ околици мѣста Королѣвця въ Прусахъ выкрыто въ земли величезну жилу бурштину. Тягнесь она чверть милѣ вздовжъ и сягае 65 стoпъ глубоко. Деяки зъ добуваныхъ тамъ куснѣвъ бурштину, важать по 7 до 8 фунтoвъ.

Вѣсти епархіяльни.

Еп. Перемыска.

Канонічну институцію на парохію Усте руске, дек. бѣцкого, одержавъ о. Емиліянъ Юрчакевичъ.

Возванi до канон. институціи оо. Волод. Гайдукевичъ на Крамаровку, дек. порохницкого, а Викторъ Решетиловичъ на Судову вишню.

Презенту на Лосинець, дек. высочаньского, доставъ о. Волод. Бачиньскій.

Увольнене вoдъ испыту конкурсового одержали оо. Алекс. Сембратовичъ зъ Нового Села, и Илар. Куцѣль зъ Кальникова.

Вoдпустку 6 недѣльну для поратованя здоровля, одержали оо. Ив. Пастернакъ зъ Тилявы и Ив. Гумецкій зъ Рѣчицѣ.

Ц. к. Намѣстництво призволило на дотацію рoчныхъ 300 зр. для сотрудника пароха въ Буковой, дек. старосольского на одинъ рoкъ.

✝ Посмертни вѣсти.

О. Иванъ Турчмановичъ, священикъ въ Колодѣевѣ, езупольского деканата, епархіи станіславoвскои, упокоивъ ся на ударъ серцевый дня 30 мая въ Дороговѣ въ 52 роцѣ житя а 29 священьства. Вѣчна ему память!

Иванъ Макогоньскій, секретарь повѣтовый въ Пильзнѣ, упокоивъ ся дня 25 мая въ 40 роцѣ житя. Вѣчна ему память!

Господарство, промыслъ и торговля.

Торгъ збoжемъ.

4 червня	Львoвъ	Тернопoль	Пoдволочиска	Ярославъ
Пшениця	9·75 10·50	9·50 10·30	9·— 10·15	9·80 10·50
Жито	7·30—8·—	6·75—7·65	7·20—7·60	7·50—8·10
Ячмѣнь	5·75—6·60	5·25—7·—	5·50—6·30	5·75—7·25
Овесъ	7·25—8·—	7·——7·50	6·85—7·50	7·50· -8·25
Горохъ	—·——·—	6·— 10·—	6·— 10·50	6·30—9·75
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	12.5013.50	12·5013.25	12·2513·30	13·—14·—
Хмель	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	42·—52·—	41·—48·—	41·—47·—	42·—52·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	15·—15·50	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Хмель oдъ —·— до —·— за 56 кильо.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco **Львoвъ** oдъ 15·— до 15 50 зл.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень, 4 червня. Вoдъ вчера по полудни станъ здоровля Архікн. Фердинанда д'Естъ поправивъ ся; Архікнязь спавъ черезъ кoлька годинъ.

Кельнъ, 4 червня. Вчера по полудни ударивъ грoмъ въ фабрику динаміту въ Шлебушъ въ будынки, де динамітъ полоче ся и мѣшае, и настала страшна експльозія, котрои розмѣры ще не сконстатовано; звѣстно лишь доси, що поґибло троє людей и богато есть покалѣченыхъ.

Римъ, 4 червня. Въ палатѣ послoвъ вoдповѣвъ Рудіні на пытанe, чи италіяньске правительство не схоче розвинути якои акціи въ справѣ гоненя жидoвъ въ другихъ частяхъ Европы, що Италія не може мѣшати ся въ чужіи справы, але колибъ она була до того покликана, то заявилась бы за вѣротерпимостію.

Турінъ, 4 червня. Сильна буря въ долинѣ Єузы завалила кoлька домoвъ, при чoмъ погибло 9 людей, а кoлькоро есть покалѣченыхъ.

Парижъ, 4 червня. Именованe ґр. Монтебелльо амбасадоромъ въ Петербурзѣ, мае сими днями наступити.

Константинополь, 4 червня. До вчера полудня не мало ще нѣмецке посольство анѣ другіи компетентніи власти нѣякои звѣстки о судьбѣ людей, зловленыхъ розбишаками въ Черкескен. Причину того поясняють собѣ далекимъ вoддаленемъ и трудностями терену межи Адріянополемъ а Кіркіліса.

Вoдвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

ИНСЕРАТЫ до „Народнои Часописи“ просимо пересылати до конторы пана **ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО** у Львовѣ, ул. Валова ч. 14. Цѣна стиха въ одноразовôмъ инсератѣ стоитъ 7 кр., при бôльше разовôмъ помѣщеню 6 кр. ôдъ стиха петитового. Пп. Купцѣ и Промышленники, котрѣ частѣйше будутъ свои оповѣщеня умѣщати, одержуютъ ôдповѣдный рабатъ.

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае:

Знамениті средства до консервованя зубôвъ и яселъ и удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именно

Порошокъ до зубôвъ салициловый и зъ руты надае зубамъ снѣжну бѣлость и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронитъ ихъ передъ спорохнѣлостію.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а также и **вода салицилова,** котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усувае зъ неи непріятный смакъ, а также забеспечуе ясла передъ всѣми **слабостями.**

ГАЛИЦКІЙ

БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

почавши ôдъ 1 лютого 1890 поручае

4% АСИГНАТЫ КАСОВИ

зъ 30 дневымъ выповѣдженьемъ

3½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 8 дневымъ выповѣдженьемъ всѣже знаходячѣ ся въ обѣзѣ

4½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 90 дневымъ выповѣдженьемъ, будутъ опроцентованѣ почавши ôдъ дня 1 мая 1890 по 4% зъ дневымъ терминомъ выповѣдженя.

Львôвъ, дня 31 сѣчня 1890. **Дирекція.**

Мешканьцѣ Львова!

можутъ хôснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ

проф. Соксельета

молоко стерилизоване

после методы того професора, есть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступае цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормленѣ тымъ молокомъ не слабуютъ на жаднѣ слабости жолудковѣ або кишковѣ и въ загалѣ не пôдлягаютъ такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.

Молоко коштуе найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя пріймае

Контора Льеопольда Литыньского,

Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14 (побôчь Центральнои Каварнѣ.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ

аптикарь у Львовѣ (улиця Жолкôвска, побôчь рампы

поручае:

Нервотонъ.

Средство домове помôчне у многихъ боляхъ, ревматизмахъ, ломаняхъ, ихіосъ и парализахъ.

Цѣна фляшки: 40 кр.

Груднѣ зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.

Цѣна фляшки 20 кр.

СИРОПЪ КОКЛЮШЕВЫЙ

цѣна фляшки разомъ зъ способомъ ужитя 40 кр.

КАДИЛО КОРОЛЬВСКЕ.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

аптикарь у Львовѣ улиця Жолкôвска (коло заставы),

поручае выпробованѣ и за скуточнѣ узнанѣ

Пигулки зъ Гуаяколемъ

знаменитѣ въ недугахъ грудныхъ, яко презерватива наколи зайде обава сухôтъ, также въ початкахъ хоробы радикально убиваючѣ бактеріи. — **Цѣна пуделка 1 злр.** (Зô способомъ ужитя.)

EXCELSIOR

Средство дуже цѣнене у всѣхъ гостцевыхъ терпѣняхъ именно застарѣлыхъ, объявляючихъ ся ломаньемъ костей и т. п.

Велике число узнань и подякъ, позваляе менѣ запоручити, що дешеве се домове средство лѣчитъ всякѣ, хотьбы застарѣлѣ зъ давныхъ лѣтъ ревматизмы.

Цѣна фляшки 60 кр. в. а. (зô способомъ ужитя.)

Подяка. Всч. п. Брониславъ Виткевичь, аптикарь у Львовѣ.

Мило менѣ переслати В. Всечестности мои найсердечнѣйшѣ слова подяки за Вашъ дѣйстно чудесный *Excelsior*. Страшнѣ терпѣня, якѣ выдержавъ я зъ кождою змѣною воздуха, довгѣ лѣта треваючѣ болѣ въ костяхъ нôгъ, котрымъ нѣ одна сѣрчана купѣль помогчи не могла — перестали, якъ-бы чудесною рукою ôднятѣ, по нелертю кôлькохъ фляшокъ „**Excelsior**“-а. — Вдячнôсть моя для Васъ Пане тревали буде якъ довго жити буду, а першимъ еи ôдгомономъ най будутъ тѣ слова моеи подяки.

Краковъ, 16 лютого 1891.

Антоній Гордыньскій.

Щоденна експедиція на провинцію за побраньемъ почтовымъ.

Прошу адресовати **В. Виткевичь,** аптикарь, Львôвъ-Пôдзамче.

ЗАКЛАДЪ

ДИЕТИЧНО-ГИГІЕНІЧНЫЙ

ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО

у Львовѣ,

Канторъ при улици Валовôй ч. 14.

поручае **французскій кураційный**

COGNAC

по **3** зр. а. в. фляшка.

MALAGA

въ оригінальныхъ фляшкахъ ¾ літров. по 2 зр. 60 кр.

Замовленя на провинцію залагоджуютъ ся вôдворотною почтою.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.